

اعتراض رسمی کارل لیبکنخت بر علیه اعتبارات جنگی^۱

کارل لیبکنخت^۲

منبع: نشریه «عدالت» (Justice)، ۱۷ دسامبر ۱۹۱۴، ص. ۱ (منتشر لندن).

نشریه‌ی «برنر تاگه‌واخت» (Bernertagewacht)^۳ متن کامل اعتراض رسمی کارل لیبکنخت در «رایخشتاگ»^۴ بر علیه رأی اعتبارات جنگی را چاپ کرده است. در خود «رایخشتاگ» این اعتراض سرکوب شد، و هیچ نشریه آلمانی نیز آن را چاپ نکرده است. به نظر می‌آید که هفته [نفر از نمایندگان حزب] سوسیال دموکرات [در «رایخشتاگ»] در ۲ دسامبر مخالفت خود را با اعتبارات ابراز کردند، ولی فقط کارل لیبکنخت بود که رأی مخالفی در این مورد به ثبت رساند.

در اعتراض لیبکنخت اعلام می‌کند که "این جنگ، که هیچ کدام از خلق‌های درگیر آن خواهانش نبودند، برای منفعت خلق آلمان و یا خلق دیگری شروع نشد. این یک جنگ امپریالیستی است، یک جنگی برای غلبه کاپیتالیستی بر بازارهای جهانی و برای غلبه سیاسی کشورهای مهم برای [پیشبرد] منافع سرمایه‌داری صنعتی و مالی است. این جنگ از مسابقه تسلیحاتی نشأت گرفته است. محرک این جنگ بازدارنده احزاب جنگ طلب آلمان و اتریش بودند که در [دالان‌های] تاریک شبه استبدادی دیپلماسی سرّی نقشه آن را کشیدند."

"همچنین کوششی بناپارتیستی در جهت دلسرد کردن و از بین بردن جنبش کارگری رشد یابنده است."

"فرمان نظامی آلمان «ایستادگی بر علیه تزاریزم» است، همانطور که فرمان نظامی انگلستان و فرانسه «ایستادگی بر علیه میلیتاریزم» است، که وسیله‌ای برای طرح کردن غرایز شرافتمندانه، سنن انقلابی و آرزوهای خلق‌ها، با هدف به وجود آوردن نفرت در بین خلق‌ها بوده است. شریک جرم «تزاریزم»، آلمان، کشور نمونه ارتجاع سیاسی است، و فاقد کیفیت ضروری برای ایفای نقش رهایی بخش خلق‌ها می‌باشد ..."

"برای آلمان این جنگی تدافعی نمی‌باشد. خصوصیات تاریخی و وقایع متعاقب آن، اعتماد به حکومت کاپیتالیستی که اعلام می‌کند که برای دفاع از کشور درخواست اعتبارات را دارد، غیر ممکن می‌کند."

"آنچه که ما باید خواهانش باشیم صلحی است فوری و بدون تحمیق فردی. تمامی کوشش‌هایی که در این مسیر می‌باشند، می‌بایست حمایت شوند. درخواست همزمان و دائمی برای چنین صلحی در تمامی کشورهای جنگ طلب قادر خواهد بود که این کشتار خونین را قبل از اینکه تمامی خلق‌های درگیر را خسته کند، متوقف کند ..."

^۱ در ژوئیه ۱۹۱۴ اولین جنگ جهانی امپریالیستی شروع شد. اکثر رهبران بین المللی طبقه کارگر موضع شونونیستی دفاع از امپریالیزم «وطنی» را در مورد آن اتخاذ کردند. افراد انگشت شماری بر علیه این خیانت به طبقه کارگر مبارزه کردند و اساس احزاب کمونیست را فراهم و راه احیای بین المللی واقعاً انقلابی را هموار کردند. کارل لیبکنخت و روزا لوکسامبورگ، با اینکه قبل از احیای بین الملل کمونیست به قتل رسیدند، از پرچمداران انترناسیونالیزم پرولتری بودند.

^۲ کارل لیبکنخت (۱۸۷۱-۱۹۱۹) فرزند ویلهلم لیبکنخت، یکی از بنیانگذاران «حزب سوسیال دموکرات آلمان»، بود. او یکی از اولین نمایندگان «حزب سوسیال دموکرات آلمان» در «رایخشتاگ» بود که انضباط حزبی را زیر پا گذاشت و در دسامبر ۱۹۱۴ بر علیه اعتبارات جنگی رأی داد. او رهبر مبارزه بر علیه میلیتاریزم (نظامی گرایی) و جنگ شد. فعالیت‌های ضد جنگ او آنقدر موفق بود که مصونیت وی، به عنوان عضو «رایخشتاگ»، لغو شد و از مه ۱۹۱۶ تا نوامبر ۱۹۱۸ زندانی شد. پس از انقلاب نوامبر ۱۹۱۸ آلمان از زندان آزاد شد. او بلافاصله درگیر مبارزه شد و همراه با روزا لوکسامبورگ یکی از بنیانگذاران «حزب کمونیست آلمان» بود. پس از قیام «اسپارتاکوس» (همراه با لوکسامبورگ) از سوی افسران ارتش قیصر، با رضایت ضمنی رهبران «حزب سوسیال دموکرات آلمان»، در ۱۵ ژانویه ۱۹۱۹ به قتل رسید.

^۳ ارگان «حزب سوسیال دموکرات سوئیس» که در شهر «برن» منتشر می‌شد.

^۴ پارلمان آلمان در دوران سلطنت قیصر.

لیبکنخت اعتراض خود را به این ترتیب به پایان می‌رساند که اعلام می‌کند که برای هر چیزی که وضعیت سخت "برادران ما در میدان جنگ، و آنان که زخمی و مریض شده‌اند، که من برایشان گرمترین عواطف را دارم ... " رأی خواهد داد. "ولی اعتراض من بر علیه جنگ، علیه آنهایی که مسنولش می‌باشند، علیه آنهایی که آن را هدایت می‌کنند، علیه اهداف کاپیتالیستی که برای آن دنبال می‌شود، علیه تجاوز موضع بیطرف بلژیک و لوکسامبورگ، علیه تحمیل نظامی، و علیه بی‌اعتنایی کامل وظایف اجتماعی و سیاسی ای که حکومت و طبقه غالب امروز مقصر هستند."

ترجمه: مراد شیرین، بهمن ۱۳۸۳.

آرشیو نویسندگان مارکسیست

میدا